

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoCsp/17/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124210334
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8124210334.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Krochtovej a členov senátu JUDr. Andreja Radomského a JUDr. Romana Lajoša, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXXX/X, XXX XX A., zast.: JUDr. Dáša Komková, so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, IČO: 34 904 620, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 792 752, zast.: Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 29Csp/184/2024 – 134 zo dňa 07.05.2025, takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok vo výrokoch I., II. a III. a v súvisiacom výroku VII. o trovách konania.
- II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ a „súd“) rozhodol tak, že vo výroku I. určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500096475, zo dňa 16.12.2014 v bode 6. Zmluvy: „Poplatok za poskytnutie úveru: 150,-- eur.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou; vo výroku II. určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500096475, zo dňa 16.12.2014 v bode 7. Zmluvy, v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 sa so zmluvnými dojednaniami zoznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou; vo výroku III. určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500096475, zo dňa 16.12.2014 v článku 8. Sankcie, v bode 8.1., 8.2. a 8.5., v znení: „V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13. ods. 13.1. písm. a) tejto Zmluvy o RÚ okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) podľa tejto zmluvy a/ alebo Dohody o poskytovaní služieb, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p.a.).“ „Okrem zmluvnej pokuty podľa čl. 8. ods. 8.1. tejto Zmluvy o RÚ je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi úrok z omeškania určený podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení, k prvému dňu omeškania s úhradou peňažného záväzku. Výška úrokov z omeškania bude určená tak, aby spolu so zmluvnou pokutou podľa ods. 8.1. tejto Zmluvy o RÚ nepresahovala maximálnu výšku podľa ods. 8.3. tejto Zmluvy o RÚ.“ „Akékoľvek dojednania o zmluvnej pokute obsiahnuté v tejto Zmluve o RÚ a zaplatenie akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa tejto Zmluvy o RÚ nemá vplyv na právo poškodenej strany požadovať náhradu škody vzniknutej porušením povinnosti, pre ktorú bola pokuta

dojednaná, alebo iným porušením tejto Zmluvy o RÚ, a to v plnej výške.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou; vo výroku IV. určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500096475, zo dňa 16.12.2014 v článku 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, Zmluvných dojednaní k Zmluve, v bode 8.2. v časti, v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1 a Spoludlžník 2 sa zaväzujú pri úhrade splátky alebo iného záväzku podľa Zmluvy o RÚ uvádzať ako variabilný symbol číslo tejto Zmluvy o RÚ. V prípade, že tento variabilný symbol nebude uvedený, resp. bude uvedený nesprávne, čiastka sa považuje za uhradenú nie 6 pripísaním na účet Veriteľa, ale až okamihom, kedy dôjde k jej identifikácii Veriteľom.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou; vo výroku V. určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500096475, zo dňa 16.12.2014 v článku 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, Zmluvných dojednaní k Zmluve, v bode 8.3., v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 je povinný oznámiť Veriteľovi okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť schopnosť plniť záväzky Dlžníka, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 z tejto Zmluvy o RÚ.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou; vo výroku VI. určil, že zmluvná podmienka uvedená v článku I. Predmet Dohody, bod 7.1. Dohody o poskytnutí služieb č. 8500079509, zo dňa 11.9.2014 k Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500096475, zo dňa 16.12.2014, v znení: „Zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie Dohody zaplatí mesačne Poskytovateľovi odplatu vo výške 2,56 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v Oznámení Veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou; vo výroku VII. priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Súd svoje rozhodnutie právne odôvodnil podľa čl. 3, § 137 ods. 1 písm. c), § 298 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 53 ods. 1, 4 a 5, §53a, § 54 ods. 1, § 879g zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), čl. 288 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, čl. 3 ods. 1, čl. 4 ods. 2 a čl. 5 Smernice Rady 93/13/EHS.

3. Z dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že žalobca so žalovaným uzatvorili zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500096475 zo dňa 16.12.2014. Žalobca sa voči žalovanému domáha určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v zmluve o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, zmluvných dojednaniach, ako aj v dohode o poskytnutí služieb.

4. Žaloba, ktorou sa žalobca domáha vyslovenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) CSP. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 6Cdo/27/2018, 6Cdo/127/2017).

5. Zároveň z rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. III.ÚS 124/2020 vyplýva, že zmluvnú podmienku, ktorá bola súdom vyhlásená za nekalú, treba v zásade chápať tak, že nikdy neexistovala, takže nemôže voči spotrebiteľovi vyvolávať účinky. Určenie nekalej povahy tejto podmienky súdnym rozhodnutím musí v zásade viesť k navráteniu jeho právnej a skutkovej situácie, v ktorej by sa spotrebiteľ nachádzal, ak by uvedená podmienka neexistovala. Rozsudok o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky prispel k odstráneniu pochybností o spätných účinkoch rozhodnutia súdu o určení neplatnosti zmluvnej podmienky a tieto účinky z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky nemožno v zásade z hľadiska reštitúcie vzťahov časovo obmedzovať. Žalobu o určení možno uplatniť už pri potencionálnej hrozbe vzniku ujmy. Existuje teda možnosť domáhať sa vyhlásenia zmluvnej podmienky z preventívnych dôvodov bez práva na reštitučné plnenie. Zo súdnej kontroly nie sú vylúčené ani zmluvné klauzuly, ktorých obsahom nie je právo na plnenie a z ktorých by bolo kumulatívne uplatnenie reštitučných práv na plnenie problematické, až nemožné. Členským štátom patrí procesná autonómia, no špecifiká súdnych konaní nemôžu predstavovať skutočnosť spôsobilú ovplyvniť právnu ochranu, ktorá spotrebiteľom musí byť poskytnutá podľa ustanovení Smernice 93/13. Ak spotrebiteľ vyvolá individuálny súdny spor o posúdenie zmluvnej podmienky, či nie je neprijateľná, súd ex officio zohľadňuje všetky okolnosti prípadu,

aby sa dopracoval k finálnemu záveru, a to nielen z dôvodu individuálnej ochrany spotrebiteľa, ale aj v záujme dôležitého spoločenského cieľa.

6. Súd rozhodne o neprijateľnosti zmluvnej podmienky obsiahnutej v zmluve aj keď ide o zmluvnú podmienku, ktorá je v dobe rozhodovania súdu už neplatná, aj keď už nie je používaná a dokonca je ju povinný vyhlásiť aj v prípade, ak ju zmluvné strany zmluvne zmenili (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/149/2020 z 24.08.2022 a rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-19/20).

7. Z odôvodnení uvedených rozhodnutí nesporne vyplýva, že neprijateľnou podmienkou je aj zmluvné dojednanie, ktoré vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Vo vzťahu k poplatku za správu úveru uviedli, že zo zmluvy ani zo všeobecných obchodných podmienok nie je zrejmé, aké úkony veriteľa v prospech dlžníka majú byť týmto poplatkom odmeňované. Takéto ustanovenie tak celkom jednoznačne zakladá pre veriteľa nárok na ďalšiu peňažnú výhodu voči dlžníkovi, teda spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom.

8. Vo vzťahu k akceptovateľnosti spracovateľského poplatku uviedli, že samotný dodávateľ opodstatnenosť tohto poplatku odvíja od práva na odplatu za poskytnutie úveru a práve v tom je zásadný rozpor vedúci k právnemu záveru súdu prvej inštancie o neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky. Z označenia spracovateľský poplatok je jednoznačné, že má ísť o poplatok za spracovanie úveru, teda za úkony zo strany veriteľa súvisiace s poskytnutím úveru, ako napr. oslovenie dlžníka, zistenie jeho údajov, vypracovanie a uzavretie konkrétnej zmluvy, ktoré sú internou záležitosťou veriteľa a súčasťou jeho nákladov. Odplata za poskytnutý úver má byť dojednaná jednoznačne, a to napr. dojednaním úroku, a nie je dôvod odplatu za poskytnutý úver skrývať pod akýsi spracovateľský poplatok.

9. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na výklad Smernice 93/13/EHS rozsudkom Súdneho dvora EÚ vo veci C-621/17 z 03.10.2019. Z uvedeného rozhodnutia nesporne vyplýva, že čl. 4 ods. 2 a čl. 5 Smernice Rady 93/13/EHS, sa majú vykladať v tom zmysle, že z požiadavky, podľa ktorej musí byť zmluvná podmienka formulovaná jasne a zrozumiteľne, nevyplýva povinnosť, aby také zmluvné podmienky, o aké ide vo veci samej, ktoré neboli individuálne dohodnuté a sú obsiahnuté v zmluve o úvere uzatvorenej so spotrebiteľmi, pričom presne určujú sumu poplatkov za správu a za poskytnutie úveru, ktoré znáša spotrebiteľ, spôsob ich výpočtu a dátum ich splatnosti, tiež podrobne špecifikovali všetky služby poskytované ako protihodnota dotknutých súm.

10. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/294/2019 zo dňa 28.02.2022 vyplýva, že v zmysle rozsudku Súdneho dvora vo veci C-621/17 zo dňa 13.10.2019 článok 4 ods. 2 a článok 5 Smernice Rady 93/13 EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa majú vykladať v tom zmysle, že z požiadavky, podľa ktorej musí byť zmluvná podmienka formulovaná jasne a zrozumiteľne nevyplýva povinnosť, aby také zmluvné podmienky, o aké ide vo veci samej, ktoré neboli individuálne dohodnuté a sú obsiahnuté v zmluve o úvere uzatvorenej so spotrebiteľmi, pričom presne určujú sumu poplatkov za správu a poplatku za poskytnutie úveru, ktoré znáša spotrebiteľ, spôsoby ich výpočtu a dátum splatnosti, tiež podrobne špecifikovali všetky služby poskytované ako protihodnota dotknutých súm.

11. Súdny dvor EÚ v spojených veciach C-84/19, C-222/19 a C-252/19 zo dňa 03.09.2020 konštatoval, že pokiaľ ide o náklady nazvané poplatok za spracovanie úveru a provízia, si navrhovateľ mohol klásť legitímne otázky tak pokiaľ ide o služby, za ktoré mal tieto poplatky zaplatiť, ako aj o ich prípadné prekryvanie. Na jednej strane totiž zmluva obsahovala dve ustanovenia upravujúce správne poplatky nazvané poplatok za spracovanie úveru a provízia, pričom obe naznačujú, že ide o sumy, ktoré sa majú zaplatiť na účely získania úveru.

12. Pokiaľ ide o posúdenie primeranosti zmluvných podmienok dotknutých v predmetnej veci, teda vzťahu medzi požadovanými platbami a plnením, ktorému zodpovedajú, z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že uvedené podmienky nespresňovali, na ktorú službu sa vzťahujú poplatky zvané poplatok za spracovanie úveru a provízia.

13. Podľa názoru súdu prvej inštancie poplatok za poskytnutie úveru uplatňovaný žalovaným z predmetnej zmluvy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keďže jeho výška je neprimeraná v

porovnaní s poskytnutými službami a samotnou výškou úveru, nakoľko dosahuje hodnotu 10 % z hodnoty celkového úveru, ktorý bol poskytnutý v sume 1.500,- eur. Pre porovnanie bankové inštitúcie požadujú poplatok z poskytnutého úveru maximálne v rozsahu 2 % z hodnoty poskytnutého úveru.

14. Obdobné zmluvné dojednanie bolo vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku aj rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 16.09.2024 pod sp. zn. 29Csp/19/2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.01.2025 pod sp. zn. 27CoCsp/19/2024.

15. Pokiaľ ide o zmluvné dojednanie v bode 7 Zmluvy, obdobná zmluvná podmienka už bola vyhlásená za neprijateľné zmluvné dojednanie rozhodnutím Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.04.2024 pod sp. zn. 3CoCsp/7/2024, zo dňa 18.06.2024 pod sp. zn. 1CoCsp/5/2024 a zo dňa 20.04.2023 pod sp. zn. 6CoCsp/19/2025.

16. Z odôvodnenia uvedených rozhodnutí vyplýva, že jednostranné vyhlásenie spotrebiteľa v zmluve možno považovať za netransparentnú inkorporačnú doložku. Samotné prehlásenie klienta zakomponované v texte zmluvy ako štandardná zmluvná podmienka nepredstavuje dôkaz o tom, že si veriteľ splnil svoju povinnosť. Bez ohľadu na túto klauzulu je veriteľ povinný dôveryhodne preukázať, že spotrebiteľa oboznámil so všeobecnými obchodnými podmienkami. Tieto všeobecné obchodné podmienky neboli spotrebiteľom osobitne podpísané, keďže žalovaný nepreukázal, že by spotrebiteľovi pri podpise úverovej zmluvy doručil aj všeobecné obchodné podmienky, preto sotva možno uveriť tvrdeniu, že spotrebiteľ mal možnosť sa s nimi oboznámiť. Aj keď žalovaný poukazyval na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/9/2019, je pravdou, že dovolací súd konštatoval preferenciu platnosti pred neplatnosťou právnych úkonov a tiež konštatoval, že ak podstatné náležitosti boli uvedené v prílohe, nemôže to byť dôvodom neplatnosti úverovej zmluvy. V danej veci však nie je zrejmé, aby žalovaný preukázal, že žalobca sa so všeobecnými obchodnými podmienkami skutočne pred uzatvorením zmluvy oboznámil, pričom argument žalovaného o tom, že ich bolo možné dohľadať na webovom sídle banky, je irelevantný. Rovnako tak je irelevantné, že obchodné podmienky boli pripojené k zmluve, pretože z doterajšej rozhodovacej činnosti je známe, že priebeh kontraktačných procesov bánk so spotrebiteľmi je vo všeobecnosti poznačený rýchlosťou a nedôslednosťou pri poučení spotrebiteľov. Z tohto pohľadu sa potom zmluvná podmienka, obsahom ktorej je vyhlásenie spotrebiteľa, že sa pred uzatvorením zmluvy oboznámil so zmluvnými podmienkami a súhlasí s nimi, javí ako neprijateľná podľa § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka, pretože na spotrebiteľa sa prenáša dôkazné bremeno v otázke, či pred uzatvorením zmluvy s predloženými zmluvnými podmienkami sa skutočne oboznámil.

17. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku uvedenú v bode 8.1, 8.2 a 8.5 článku 8 v Zmluve o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, táto bola opakovane rozhodnutiami súdov vyhlásená za neprijateľnú, konkrétne rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 20Csp/35/2021, sp. zn. 24Csp/2/2023, Okresným súdom Bardejov sp. zn. 2Csp/21/2022, sp. zn. 6Csp/15/2022, rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/52/2021 zo dňa 30.05.2023, rozhodnutím Okresného súdu Prešov sp. zn. 29Csp/19/2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 27CoCsp/9/2024.

18. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku uvedenú v bode 8.2 zmluvných dojednaní, má súd prvej inštancie zato, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku majúcu charakter neprimeranej sankcie za neuvedenie správneho variabilného symbolu, ktorý okrem iného, tak ako to vyplýva z bodu 8.3 zmluvných dojednaní, môže negatívne ovplyvniť aj schopnosť spotrebiteľov splácať záväzky z úverovej zmluvy. Podľa názoru súdu prvej inštancie, žalovaný ako dodávateľ v prípade existencie iba jedného zmluvného záväzku zo spotrebiteľom, nemôže mať problém s priradením aj spotrebiteľom neidentifikovanej platby bez uvedenia variabilného symbolu a v prípade existencie viacerých záväzkov spotrebiteľa voči jednému dodávateľovi, nastupuje zákonný predpoklad § 338 Obchodného zákonníka. Teda ak dlžník má voči veriteľovi niekoľko peňažných záväzkov a neurčí, ktorý záväzok plní, platenie sa týka najskôr záväzku, ktorého splnenie nie je zabezpečené, alebo je najmenej zabezpečené, inak záväzku najskôr splatného.

19. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku uvedenú v bode 8.3 zmluvných dojednaní, obdobná zmluvná podmienka bola právoplatnými rozhodnutiami súdu vyhlásená za neprijateľnú, konkrétne rozhodnutím Okresného súdu Prešov sp. zn. 18Csp/111/2022, ako aj rozhodnutiami Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9CoCsp/56/2022 a 2CoCsp/7/2023 a tiež rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 29Csp/19/2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 27CoCsp/9/2024.

20. Súd prvej inštancie dospel aj k záveru o neprijateľnosti zmluvnej podmienky v Dohode o poskytovaní služieb, uzatvorenej dňa 16.12.2014 č. 8500096475 uvedenej v bode 7.1, ktorou sa zákazník zaväzuje, že za uzatvorenie zmluvy zaplatí mesačne poskytovateľovi odplatu vo výške 2,56 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru.

21. Neprijateľnosť uvedenej zmluvnej podmienky spočíva nielen v samotnom predmete tohto dojednaní, ale aj v jeho cene a v okolnostiach uplatňovania tejto dohody. Je zrejmé, že táto zmluvná podmienka platí aj v prípade, ak počas zmluvného vzťahu nedôjde zo strany dlžníka k jej využitiu. Daná podmienka môže reálne viesť k tomu, že spotrebiteľ poskytne dodávateľovi plnenie bez reálneho protiplnenia, čo spôsobuje značnú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Podľa názoru súdu konštrukcia Dohody o poskytovaní služieb odplaty za ňu tak, ako je uvedená v bode 7.1, je neprijateľná, výrazne zhoršujúca postavenie spotrebiteľa, a preto ako neprijateľná je v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Okrem iného odplata za poskytnutie uvedených služieb je neprimerane vysoká, keďže je vyššia ako hodnota reálne poskytnutého úveru po odpočítaní poplatku za jeho poskytnutie. Na základe tohto dojednaní bol žalobca povinný v prospech žalovaného uhrádzať odplatu vo výške 2,56 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru vo výške 34,56 eur mesačne, a teda pri 42 mesačnej splatnosti mal zaplatiť žalovanému celkovú odplatu vo výške 1.451,52 eur.

22. V súvislosti s námietkami žalovaného o neprípustnosti tejto žaloby, súd konštatoval, že v konaní vedenom pod sp. zn. 11C/49/2015 išlo o iného spotrebiteľa a v konaní vedenom pod sp. zn. 15C/505/2015 bola riešená iba otázka uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy. Predmetom týchto konaní teda nebolo určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok.

23. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi voči neúspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

24. Proti výrokom I., II., III. a VII. rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f), a h) CSP.

25. Svoju prvú odvolaciu námietku žalovaný postavil na skutočnosti, že konajúci súd sa žiadnym spôsobom nevyporiadal so splnením procesných predpokladov pre rozhodovanie o určovacej žalobe a ani s námietkou o neprípustnosti a nedôvodnosti žaloby o určenie neprijateľných zmluvných podmienok v skutkových a právnych okolnostiach prejednávanej veci. Žalovaný namietal neprípustnosť podanej žaloby, pretože medzi zmluvnými stranami neexistuje žiadny zmluvný vzťah. Neexistuje teda žiadna skutková okolnosť, vo vzťahu ku ktorej by malo navrhované určenie niečo zmeniť. Predpokladom prípustnosti každej žaloby je existujúci reálny dôvod, ktorým sa odstráni spornosť alebo zmení postavenie sporových strán. Táto procesná podmienka splnená nie je, pretože medzi zmluvnými stranami nejestvuje ku dňu podania žaloby žiadny zmluvný vzťah. Žalovaný ďalej namietal premičanie práva domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok a tiež určenia bezúročnosti. Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie sa so žiadnou z týchto námietok nevysporiadal, čím porušil jeho právo na spravodlivý proces a s tým spojené právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

26. Vo vzťahu k výroku I. žalovaný namietal, že súd prvej inštancie rozhodol v rozpore so stanoviskom Národnej banky Slovenska a v rozpore s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR, ktorá je ustálená a od ktorej odklon konajúci súd v rozpore s článkom 2 ods. 2 CSP a v rozpore s § 220 ods. 3 CSP ani nezdôvodnil. Namiesto toho odkázal na prvostupňové rozhodnutia z iných konaní, ktoré nie sú pre neho záväzné. Povinnosť rešpektovať ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, resp. povinnosť dôkladne a presvedčivo odôvodniť prípadný odklon od nej pritom zaťažuje všetky všeobecné súdy Slovenskej republiky (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 11.12.2019, sp. zn. 3Obdo/64/2019). Súd prvej inštancie nerešpektoval relevantnú súdnu prax Najvyššieho súdu SR vo veci poplatku za poskytnutie úveru. V tejto súvislosti žalovaný argumentoval rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/294/2019, sp. zn. 5Cdo/47/2019, sp. zn. 4Cdo/292/2021.

27. Podľa žalovaného je výrok I. rozsudku v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora EÚ. Súd prvej inštancie na rozhodnutia súdnych autorít poukazuje len vtedy, ak je to na prospech spotrebiteľa. Ak je to opačne, judikatúru najvyšších súdnych autorít vrátane Súdneho dvora EÚ prehliada, čím nerešpektuje

rovnosť sporových strán a pri rozhodovaní nerozhoduje v súlade so zákonom. Súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní vôbec nezaoberal tým, že ide o zákonom dovolený poplatok (zákon č. 129/2010 Z. z. nezakazuje poplatok za poskytnutie úveru na rozdiel od napríklad iných druhov poplatku).

28. Žalovaný ďalej namietal odôvodnenie výroku II., ktoré považuje za nezákonné, nemajúce oporu v existujúcich a preukázaných skutočnostiach a vychádzajúce len z nepodložených domniek konajúceho súdu. Článok 7 úverovej zmluvy nikde, ani priamo ani nepriamo, neuvádza nič, čo by malo nasvedčovať prenosu nejakého dôkazného bremena. Odôvodnenie súdu prvej inštancie nemá (opätovne) oporu vo výsledkoch dokazovania a je vo svojej podstate nielen nelogickým, ale odporuje súdnej praxi Súdneho dvora EÚ.

29. Podstata neprijateľnej zmluvnej podmienky spočíva v tom, že v rozpore a odchyľne so zákonom zavádza nejakú novú, alebo inú úpravu, ktorá je nevýhodná v neprospech spotrebiteľa, tomu plynú z toho povinnosti alebo práva, ktoré sú v hrubom nepomere s právami a povinnosťami veriteľa. Nič z tohto v konaní preukázané nebolo. Súd neoznačil žiadne zákonné ustanovenie, podľa ktorého dodávateľ znáša dôkazné bremeno o tom, že sa spotrebiteľ oboznámil so zmluvou. To, že takéto dôkazné bremeno nikdy neexistovalo a neexistuje vyplýva aj z toho, že napríklad zákon č. 129/2010 Z. z. upravoval len povinnosť veriteľa poskytnúť vopred zmluvu, predzmluvný formulár, čiže celkom logicky nemohol zavádzať dôkazné bremeno, o ktorého údajnom prenose žalobca uvádza nepravdivé a vcelku aj nepredstaviteľné tvrdenia. Súd neuviedol ani splnenie predpokladu „hrubej nerovnováhy“ v právach a povinnostiach, ani ho nekonkretizoval. Záver súdu je podľa žalovaného vecne nedôvodným a nelogickým, pretože predmetné ustanovenie ani gramaticky, ani obsahovo a ani inak žiadny prenos dôkazného bremena nerieši. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prešov č. k. 9Csp/140/2024, ktorým bola zamietnutá žaloba o určenie neprijateľnosti ustanovenia o inkorporácii zmluvných dojednaní k zmluve o úvere a v ktorom súd argumentoval aj rozhodnutím Súdneho dvora EÚ vo veci C-34/18.

30. V súvislosti s námietkami k výroku III. žalovaný uviedol, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je iba podmienka, ktorá v rozpore so zákonom alebo mimo zákonnej úpravy vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Značnú nerovnováhu je podľa Najvyššieho súdu SR možné vysvetľovať ako právne postavenie spotrebiteľa, ktoré mu v rozpore so zákonom nedovoľuje alebo značne obmedzuje uplatňovanie nárokov, prostredníctvom ktorých sa domáha riadneho plnenia zo zmluvy, nápravy už prijatého plnenia alebo ktoré sa týkali možnosti odstúpenia od zmluvy.

31. Za „neprijateľnú podmienku“ nemožno považovať ustanovenie, ktoré preberá obsah zákona a zodpovedá jeho zneniu, a to len preto, že na základe nej má spotrebiteľ niečo plniť, strpieť a pod. (pretože v dôsledku takéhoto výkladu by za neprijateľnú podmienku bolo možné považovať aj zmluvné ustanovenie o povinnosti zaplatiť kúpnu cenu, splatiť úver a podobne). Za neprijateľnú podmienku sa podľa rozhodovacej praxe Súdneho dvora EÚ nepovažuje také ustanovenie, ktoré preberá obsah právnej normy (zákona). Toto vyslovil Súdny dvor EÚ napríklad vo veci C-34/13, výrok 2. rozsudku : „Článok 1 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluvná podmienka obsiahnutá v zmluve, ktorú uzavrel predajca alebo dodávateľ so spotrebiteľom, je vylúčená z pôsobnosti tejto smernice len vtedy, ak uvedená zmluvná podmienka odráža obsah záväzného zákonného alebo regulačného ustanovenia, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu.“ Za neprijateľnú podmienku sa nepovažujú ani ustanovenia zmluvy o cene plnenia, a o predmete plnenia.

32. Konajúci súd pri rozhodovaní ani len nepostupoval podľa § 53b Občianskeho zákonníka. Ním vydané rozhodnutie je tak podľa žalovaného prejavom svojvôle a nerešpektovaním zákona. Súd neaplikoval ani vykonávacie ustanovenia k § 53b Občianskeho zákonníka, ktoré regulujú maximálnu výšku sankcií.

33. S poukazom na § 3a ods. 1 až 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. žalovaný uviedol, že zmluvná pokuta 0,04 % denne znamená, že je závislá od doby trvania omeškania. Nejde teda o paušálnu sumu za porušenie povinnosti. V ročnom vyjadrení znamená 14,6 %, čo je hodnota neprevyšujúca 3-násobok úrokovej sadzby úroku z omeškania (3x 5,00 % ročne). Výška zmluvnej pokuty je tak priamo úmerná a závislá od doby, ktorá uplynula odo dňa splatnosti zabezpečenej pohľadávky. Z pohľadu primeranosti zmluvnej pokuty je na mieste hodnotiť inak zmluvnú pokutu dojednanú vo forme pevne stanovenej čiastky a zmluvnú pokutu dojednanú vo forme určitej sadzby za určené časové obdobie.

Výšku zmluvnej pokuty nemožno posudzovať len z jej celkovej výšky, ak je dôsledkom dlhodobého omeškania a s tým spojeným navyšovaním o inak primeranú „dennú sadzbu“ zmluvnej pokuty. Opačný záver je neakceptovateľný, lebo by vo svojom dôsledku zvýhodňoval dlžníka (čím dlhšie by dlžník svoje povinnosti neplnil, tým viac by bol zvýhodnený pri posudzovaní prípadnej neprimeranosti výšky zmluvnej pokuty) a znamenal by spochybnenie funkcií, ktoré má zmluvná pokuta plniť. Dlžník mohol a môže zabrániť rastu celkovej výšky zmluvnej pokuty tým, že by v čo najkratšom čase splnil svoju povinnosť vrátiť dlžnú sumu, na ktorú sa zmluvne zaviazal (rozsudky Najvyššieho súdu Českej republiky z 22. novembra 2006, sp. zn. 33Odo/61/2005 a sp. zn. 33Odo/1779/2006 z 24. júna 2009).

34. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 3Obdo/11/2019 zo dňa 17.07.2019 konštatoval, že za neprimerane vysokú nebola vyhodnotená zmluvná pokuta vo výške 1 % z dlžnej čiastky za každý deň omeškania (2Obdo/39/2010), resp. zmluvná pokuta vo výške 0,67 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania (33Odo/61/2005) a ani zmluvná pokuta vo výške 0,23 % denne (33Odo/1779/2006).

35. Vzhľadom k tomu, že výrok o trovách konania je závislý od rozhodnutia vo veci samej, žalovaný namietal nesprávnosť a nezákonnosť aj tohto výroku.

36. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

37. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie má atribúty jasnosti, stručnosti a zrozumiteľnosti, a preto ho považuje za dostatočne odôvodnený. V napadnutom rozsudku sa súd jednoznačne vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami žalovaného a jednotlivé dôkazy vyhodnotil podľa svojej úvahy. K odvolaniu žalovaného voči výroku I. uviedol, že ide o opakovane judikovanú neprijateľnú zmluvnú podmienku, pričom vo vzťahu k žalovanému poukázal na rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6CoCsp/6/2022 zo dňa 25.08.2022; sp. zn. 13CoCsp/6/2022 zo dňa 07.09.2022, sp. zn. 14CoCsp/2/2022 zo dňa 12.04.2022 a sp. zn. 27CoCsp/9/2024 zo dňa 30.01.2025.

38. Pokiaľ ide o odvolacie námietky voči výroku II., aj v tejto súvislosti ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, o ktorej už opakovane súdy rozhodli. O neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky bolo rozhodnuté rozsudkami priamo vo vzťahu k žalovanému, napr. rozsudky Okresného súdu Prešov sp. zn. 7Csp/5/2024 zo dňa 10.06.2024, sp. zn. 20Csp/3/2024 zo dňa 13.05.2024, ktoré neboli napadnuté odvolaním.

39. V súvislosti s odvolacími námietkami proti výroku III. rozsudku uviedol, že zmluvná pokuta je len jednostranná a týmto ustanovením sa sledujú len záujmy veriteľa a na včasné splnenie dlžnej sumy zo strany dlžníka. Zmluvná pokuta bola dohodnutá len pre prípad omeškania dlžníka, nie však aj omeškania v plnení povinností veriteľa, z čoho vyplýva, že porušenie povinností dlžníka je sankcionované viac ako porušenie zmluvných povinností veriteľa. Za takéto porušenie zmluvného dojednanja môže veriteľ žiadať zákonné úroky z omeškania, v dôsledku čoho jej zmluvná pokuta ďalšou duplicitnou sankciou za omeškanie. Predmetné ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere neboli individuálne dojednané. Taktiež poukázal na to, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, o ktorej už opakovane súdy rozhodli (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 27CoCsp/9/2024 zo dňa 30.01.2025).

40. Žalobca vyslovil názor, že napadnuté rozhodnutie je dostatočne odôvodnené, pretože súd sa zaoberal všetkými právne významnými námietkami žalovaného v konaní. V napadnutom rozsudku súd prihliadal na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany všetkých strán sporu, pričom svoje rozhodnutie logicky a vecne dostatočne odôvodnil. Čo sa týka súdom určených a namiataných neprijateľných zmluvných podmienok, tieto predstavujú už notoricky známe neprijateľné zmluvné podmienky používané žalovaným, ako aj inými dodávateľmi bankového alebo nebankového spektra.

41. S poukazom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

42. Ďalšie vyjadrenia neboli do odvolacieho konania predložené.

43. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a násl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke odvolacieho súdu.

44. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

45. Odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie zdôvodnil v rozsahu, ktorý obstoje v konfrontácii s požiadavkami kladenými na kvalitu súdnych rozhodnutí. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité odôvodnenie súdu prvej inštancie. Keďže odôvodnenia rozhodnutí súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (II.ÚS/78/05, III.ÚS/264/08, IV.ÚS/372/08), pretože prvoinštančné konanie a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok, odvolací súd v plnom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku a len na zdôraznenie dodáva:

46. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP, podľa ktorého súd prvej inštancie svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil odvolateľovi uskutočnenie procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, odvolací súd uvádza, že medzi zložky práva na spravodlivý proces (right to fair trial) možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu síce predstavuje pochybenie súdu, avšak o naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP pôjde iba vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania. Daná odvolacia námietka naplnená nebola.

47. K námietke inej vady ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP odvolací súd poznamenáva, že tento odvolací dôvod dopadá na také pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod zostávajúce odvolacie dôvody. Takéto pochybenia sa stávajú relevantnými až za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Takouto vadou môže byť napríklad nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu, vykonanie nezákonne získaného dôkazu bez splnenia predpokladu uvedeného v článku 16 ods. 2 CSP, porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami v zmysle ust. § 193 CSP alebo napríklad posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu v zmysle ust. § 194 ods. 2 CSP, alebo akékoľvek iné pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody a mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V postupe súdu prvej inštancie odvolací súd neidentifikoval ani naznačené vady.

48. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 CSP písm. f) CSP, t. j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam odvolací súd uvádza, že dokazovanie je procesný postup založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania spočíva v získavaní dôležitých poznatkov, na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený

skutkový stav je významný aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súd sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. K námietke nesprávneho skutkového zistenia z vykonaných dôkazov odvolací súd taktiež uvádza, že vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie vykonaných dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP. Voľné hodnotenie dôkazov súdom prirodzene neznamená ľubovôľu hodnotenia. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. Po individuálnej selekcii následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky. Ani táto odvolacia námietka naplnená nebola.

49. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t. j. nesprávnemu právnemu posúdeniu veci súdom prvej inštancie odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Riešenie právnej otázky (quaestio iuris) prebieha v procese právneho posudzovania veci, pri ktorom súd uvažuje o určitej právnej norme, zamýšľa sa nad možnosťou (potrebou) jej aplikácie, skúma jej obsah, zmysel a účel, normu interpretuje a na podklade svojich skutkových zistení prijíma právne závery o existencii alebo neexistencii dôvodu pre aplikovanie predmetnej právnej normy na posudzovaný prípad (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 9Cdo/23/2021 z 29.09.2021). Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7Cdo/7/2010). V rozhodnutí súdu prvej inštancie odvolací súd neidentifikoval opodstatnenosť tohto odvolacieho dôvodu.

50. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským, pretože uzatvorená zmluva je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde žalovaný vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobca je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že tieto sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom aj predmetná zmluva túto charakteristiku spĺňa.

51. Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne vecne odôvodnil, zaoberal sa všetkými právne významnými námietkami žalovaného v konaní a v napadnutom rozsudku prihliadal na všetky prostriedky procesného útoku a procesnej obrany strán sporu, pričom svoje rozhodnutie logicky a vecne dostatočne odôvodnil. Nie je porušením práva na spravodlivý proces, ak súd nedá v odôvodnení odpoveď na každú námietku strany, avšak túto povinnosť si musí splniť vo vzťahu k otázkam, ktoré majú pre rozhodnutie zásadný význam. Zároveň je potrebné dodať, že skutočnosť, že súd nerozhodol v súlade s predstavami a požiadavkami strany sporu, ešte neznamená arbitrárnosť a objektívnu nepresvedčivosť rozsudku.

52. Žalovaný prioritne namietal neprípustnosť žaloby z dôvodu, že medzi zmluvnými stranami neexistuje žiadny zmluvný vzťah, a teda ani žiadna skutková okolnosť, vo vzťahu ku ktorej by malo určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok niečo zmeniť.

53. V súvislosti s touto odvolacou námietkou považujú ju za nedôvodnú, odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017, z ktorého vyplýva, že v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie (na strane žalobcov) nemá právny význam zánik záväzku splnením dlhu (nie vždy splnenie dlhu má za následok zánik celého právneho vzťahu). Ako už bolo uvedené vyššie predmetná žaloba vychádza zo zákonnej požiadavky, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú zásadne obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. To sa okrem iného prejavuje v povinnosti dodávateľa nepoužívať v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné podmienky. V tomto prípade nejde o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda o nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona. V konaní o neprijateľnosť zmluvnej podmienky zánik záväzku splnením (prípadne aj zánik celého právneho vzťahu) nemôže mať žiaden vplyv na žalobcami uplatnený nárok a teda ani na ich vecnú legitímáciu. Žalobcovia preto aj v prípade, že nárok uplatnili žalobou po zániku záväzkového právneho vzťahu, sú nositeľmi hmotného oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a teda majú v predmetnom spore vecnú aktívnu legitímáciu. Opačný názor by v podstate znamenal odňatie možnosti spotrebiteľovi domáhať sa práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách žalobou na súde, čo odporuje čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj Smernici Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

54. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na dôvody súdu prvej inštancie obsiahnuté v bodoch 32., 33., 34., 36., 40., v ktorých celkom zreteľne, aj s poukazom na relevantnú rozhodovaciu činnosť, vysvetlil, že domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky možno aj za situácie, že zmluvná podmienka je už vyhlásená za neplatnú, aj v situácii, že sa už nepoužíva a odvolací súd dodáva, že aj v prípadoch, ak došlo k zániku záväzku splnením (splatením úveru). Uvedené právo spotrebiteľovi vyplýva z § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

55. Pokiaľ ide o odvoláciu námietku o premlčaní práva domáhať sa neprijateľnosti zmluvných podmienok, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku obsiahnuté v bodoch 34. a 35., z ktorých je zrejmé, že uplynutie času nemá vplyv na právo spotrebiteľa domáhať sa ochrany pred neprijateľnými podmienkami v zmluvách.

56. Režim premlčania môže spotrebiteľom systematicky odopierať možnosť domáhať sa ochrany svojich spotrebiteľských práv, a to vzhľadom na relatívne krátku dĺžku všeobecnej premlčacej lehoty vzhľadom na doby trvania zmlúv, ktoré môžu uplynúť ešte v čase trvania zmluvného vzťahu. Členské štáty EÚ majú zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 bod 1 Smernice rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky, ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky. Súdny dvor EÚ v rozhodnutí sp. zn. C-473/00 potvrdil, že uplynutie času v žiadnom prípade nemôže byť skutočnosťou, ktorá by mala znížiť alebo znemožniť ochranu práv spotrebiteľa pred nekalými obchodnými podmienkami podľa čl. 3 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS.

57. K námietke žalovaného vo vzťahu k zmluvnej podmienke o poplatku za poskytnutie úveru (výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie) odvolací súd uvádza, že znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. V prejednávanej veci dojednanie o poplatku bolo žalovaným v zmluve o revolvingovom úvere predformulované a žalobca nemohol znenie, ani obsah predmetnej podmienky ovplyvniť. Zmluvná podmienka upravujúca poplatok za poskytnutie úveru tak nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka), preto podlieha súdnemu prieskumu. Vzhľadom na to, že táto zmluvná podmienka bola už v iných konaniach vyhlásená za neplatnú a ide o podmienku, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Žalovaný ako dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd

uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie.

58. Vo vzťahu k námietke žalovaného o tom, že súd prvej inštancie nezdôvodnil odklon od rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR (cca z rokov 2019 a 2021), v ktorej sa dovolací súd k poplatku za poskytnutie úveru nestaval kriticky, odvolací súd poukazuje na aktuálnejší rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 05. júna 2025 vo veci C-280/24. Podľa tohto rozhodnutia článok 4 ods. 2 a článok 5 Smernice Rady 93/13/EHS z 05. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej judikatúre, podľa ktorej zmluvná podmienka týkajúca sa poplatku za poskytnutie úveru uvedená v zmluve o úvere uzavretej so spotrebiteľom spĺňa požiadavku transparentnosti stanovenú v týchto ustanoveniach len z toho dôvodu, že jednak z názvu tohto poplatku vyplýva, že je úhradou za úkony vykonané veriteľom, ktoré sú potrebné na uzavretie tejto zmluvy a sú internou záležitosťou veriteľa a jednak, že výška uvedeného poplatku je v uvedenej zmluve presne určená. Článok 3 ods. 1 a Článok 4 ods. 1 Smernice 93/13 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluvná podmienka týkajúca sa „spracovateľského poplatku“, uvedená v zmluve o úvere uzavretej so spotrebiteľom, musí na to, aby splnila požiadavky stanovené v týchto ustanoveniach, zodpovedať skutočným službám alebo nákladom, ktoré spadajú primerane do rozsahu plnení, ktoré veriteľ poskytuje pri uzatváraní tejto zmluvy a ktoré sú na uzavretie tejto zmluvy potrebné, pričom je vylúčené, aby sa jednotlivé poplatky alebo služby, za ktoré sa tieto poplatky platia, akokoľvek prekryvali; takúto zmluvnú podmienku nemožno považovať za nekalú len z toho dôvodu, že na spotrebiteľa prenáša náklady na ekonomickú činnosť finančnej inštitúcie, pokiaľ neukladá spotrebiteľovi povinnosť platiť poplatky neprimerané nákladom súvisiacim s dotknutými službami alebo výške úveru.

59. Poplatok by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia. Žalovaný bližšie nešpecifikoval, aké skutočné plnenie dostáva spotrebiteľ, keď zaň má zaplatiť poplatok 150,- eur, nakoľko za poskytnutie úveru spotrebiteľ zaplatí odmenu v podobe úrokov. Zákon o spotrebiteľských úveroch síce predpokladá okrem úrokov aj inštitút poplatku, ale je nevyhnutné, aby sa ním platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. Dá sa len predpokladať, že poplatok za poskytnutie úveru je zrejme poplatkom za akúsi administratívnu agendu s tým spojenú. Aj keby sa pripustil takýto vedľajší predmet plnenia, odvolací súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorej zodpovedá poplatok za vedľajšie plnenie, ktoré si spotrebiteľ neobjednal a ktoré slúži výlučne v prospech dodávateľa. Z aktuálnej rozhodovacej praxe je potrebné spomenúť rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/8/2025 zo dňa 18.08.2025, v ktorom odvolací súd zmenil prvoinštančný rozsudok a priamo voči žalovanému určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky týkajúcej sa poplatku za poskytnutie úveru.

60. Odvolanie žalovaného smeruje taktiež voči určeniu neprijateľnosti zmluvnej podmienky týkajúcej sa oboznámenia spotrebiteľa so zmluvnými dojednaniami, bez výhrad a s prísľubom ich dodržiavať (výrok II. napadnutého rozsudku). Podľa žalovaného toto dojednanie nijako neuvádza nič, čo by malo nasvedčovať prenosu dôkazného bremena na spotrebiteľa.

61. Vyhlásenie o oboznámení sa so zmluvnými podmienkami a dojednaniami a súhlas s ich dodržiavaním je už samotným obsahom a zmyslom súčasťou procesu uzatvárania zmluvy. Je nezanedbateľné nebezpečenstvo, že zmluvná podmienka spotrebiteľa ovplyvní pri uplatňovaní jeho práv napríklad v prípade, ak spotrebiteľ nevyužije svoje právo podľa § 49 Občianskeho zákonníka, resp. u spotrebiteľa vyvolá dojem, že sa nemôže dovolávať súdnej ochrany, keďže platí domnienka, že si zmluvu prečítal a jej obsahu a konštrukcii porozumel. Práve skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde a u iných štátnych orgánov, keďže spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. V zhode s názorom súdu prvej inštancie je aj odvolací súd toho názoru, že uvedenou zmluvnou podmienkou sa na obvyklej báze v spotrebiteľskom zmluvnom vzťahu prenáša dôkazné bremeno v otázke oboznámenia sa s obsahom zmluvy, porozumenia jej obsahu a okolností uzavretia zmluvy v tiesni alebo za nápadne nevýhodných podmienok, na spotrebiteľa. Inými slovami toto zmluvné dojednanie prenáša na spotrebiteľa dôkazné bremeno v otázke oboznámenia sa s esenciálnymi informáciami podstatnými pre posúdenie vhodnosti a únosnosti úveru podľa zmluvy v kontexte jeho majetkových pomerov a finančných možností. Z tohto dôvodu vzhľadom na účinok zmluvnej podmienky, túto aj odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, posúdil ako neprijateľnú podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spôsobujúcu hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

62. K neprijateľnosti zmluvnej podmienky týkajúcej sa sankcie (výrok III. napadnutého rozsudku) odvolací súd konštatuje, že pri posudzovaní, či sa v rámci spotrebiteľskej zmluvy nejedná o neprijateľnú podmienku, je nevyhnutné vychádzať z toho, že ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všeobecnými formulárovými klauzulami, alebo ju odmietnuť. Z pozície ochrany spotrebiteľa na plnenia cieľom EÚ vo sfére vysokého záujmu na ochrane spotrebiteľa je potrebné takúto podmienku vyhlásiť za neplatnú. Zmluvnú pokutu v danom prípade nie je možné považovať za individuálne vyjednanú, pretože ako úverová zmluva, tak aj zmluvné podmienky sú typickými štandardnými formulárovými listinami, ktoré podliehajú súdnej kontrole. Dohodnutá zmluvná pokuta je podľa súčasnej súdnej praxe považovaná za neprijateľnú, lebo bola vopred zo strany žalovaného naformulovaná bez možnosti ovplyvnenia zo strany spotrebiteľa. Predmetná zmluvná podmienka v čl. 8., v bode 8.1., 8.2. a 8.5 v zmluvných dojednaniach spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zo zaradenia uvedeného ustanovenia o zmluvnej pokute do Zmluvných dojednaní vyplýva, že žalobca ako spotrebiteľ nemohol mať vedomosť a ani nemohol predpokladať, že súčasťou Zmluvných dojednaní k zmluve budú aj ustanovenia o zmluvnej pokute, pretože zmluvné dojednania či všeobecné zmluvné podmienky vo všeobecnosti slúžia na úpravu dojednaní najmä technického charakteru. Z uvedeného dôvodu by preto tieto podmienky nemali slúžiť na to, aby boli do nich v zložito a neprehľadne formulovanej podobe zakomponované a ukryté dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých dodávateľ predpokladá, že uniknú pozornosti spotrebiteľa. V prípade, ak tak dodávateľ koná, je potrebné konštatovať, že sa v právnom vzťahu nespráva poctivo. Potom takému dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu. Odvolací súd poukazuje na to, že súdna prax dospela k tomu, že v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže byť zmluvná pokuta dojednaná len v tej časti zmluvy, na ktorú spotrebiteľ pripojuje svoj podpis.

63. Žalovaný tiež namietal, že zmluvná pokuta zodpovedá ustanoveniam vykonávacieho predpisu, a to nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., a teda nie je neprimeraná. Je však potrebné uviesť, že ratio decidendi o neprijateľnosti označenej zmluvnej podmienky nespočívajú v jej neprimeranosti, ale v jej neprehľadnosti v kontexte textu, do ktorého bola umiestnená a ktorého vnímanie si vyžaduje maximálnu sústredenosť, ktorú pri spotrebiteľovi v rámci kontraktčného procesu vyznačujúceho sa promptnosťou, možno len ťažko prezumovať. Okrem toho táto zmluvná podmienka nebola celkom zjavne individuálne dojednaná, o čom svedčia poznatky odvolacieho súdu o formulárovom charaktere spotrebiteľských zmlúv. Ak by aj dodávateľ výslovne žalobcu upozornil na uvedené zmluvné dojednanie, jeho nerovnovážnosť v neprospech spotrebiteľa spočíva v tom, že spotrebiteľ si dané zmluvné dojednanie nevymienil, nemohol ovplyvniť jeho obsah, čo v konečnom dôsledku vylučuje individuálnosť dojednaní. Aj na tomto mieste odvolací súd pripomína rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/8/2025 zo dňa 18.08.2025, v ktorom odvolací súd zmenil prvoinštančný rozsudok a priamo voči žalovanému určil neprijateľnosť totožnej zmluvnej podmienky vo vzťahu k spotrebiteľskej zmluve z rozhodného obdobia.

64. Z rozhodovacej praxe súdov sú známe praktiky kontraktčného procesu medzi dodávateľmi a spotrebiteľmi, ktoré sú v réžii dodávateľov, ktorí zmluvné podmienky diktujú bez toho, aby ich spotrebiteľ mohol vnášaním osobitostí ovplyvniť. Ide jednoznačne o typizované formulárové zmluvy, ktoré sledujú jednoznačný prospech dodávateľa a do nevýhodnejšieho svetla stavajú spotrebiteľa. V okolnostiach takýchto prípadov si spotrebiteľ zmluvné dojednania nevymieňuje, ale v snahe získať úver sa im podriaďuje. Súdna kontrola v štandardných formulárových zmluvách je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl a je podstatné a rozhodujúce, že napádané zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve sú objektívne spôsobilé poškodiť spotrebiteľa. Správne súd prvej inštancie vyhodnotil, že tak tomu bolo aj v prejednávanej veci.

65. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky žalovaného nie sú dôvodné a skutočnosti uvedené v jeho odvolaní neboli spôsobilé spochybníť správnosť skutkových a právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie, ktorý svoje rozhodnutie náležite zdôvodnil. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t. j. vo výrokoch I., II., III. a VII. podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

66. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný v odvolacom konaní úspešný nebol. V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca, a preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči neúspešnému žalovanému.

67. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).